

... Σκέψεις για το Γυμνάσιο...

Αυτό ήταν! Κανείς μας δεν κατάλαβε ποτέ πέρασε κι αυτή η σχολική χρονιά... Όλα μοιάζουν τόσο... ξαφνικά! Τα χρόνια πέρασαν και το δημοτικό τελείωσε. Τώρα, σειρά έχει ένα άγνωστο που όλοι φοβόμαστε, είναι το γυμνάσιο που τόσα χρόνια φάνταζε αόρατο σε όλους μας. Τα χρόνια πέρασαν κι εμείς δεν το καταλάβαμε! Όταν πρωτοπατήσαμε το πόδι μας εδώ, ήμασταν σα χαμένοι ταξιδιώτες. Όλα ήταν άγνωστα μέχρι που φτάσαμε εδώ που είμαστε... είμαστε μεγάλοι, ωριμάσαμε πια και ξεκινάμε για μια καινούρια περιπέτεια.

Πενήντα παιδιά είμαστε που φεύγουμε.

Φεύγουμε και παίρνουμε μαζί μας σκέψεις, συναισθήματα και στιγμές... Στιγμές αμέτρητες που δε χωράνε ούτε στο μυαλό, αλλά ούτε και στην καρδιά! Ένα καράβι ήταν η έκτη. Ένα καράβι που πέρασε φουρτούνες και καταιγίδες, μα τα κατάφερε, με το δυνατό του πλήρωμα να φτάσει στον προορισμό του. Οι κόντρες αμέτρητες. Κάθε μια απ' αυτές μας ένωσε περισσότερο και μας έκανε να καταλάβουμε πόσο σημαντική είναι η φίλια. Τα αγόρια πάντα πιο ζωηρά απ' τα κορίτσια, αλλά αυτό έκανε την κάθε μέρα ξεχωριστή. Σας ευχαριστούμε για τις όμορφες στιγμές και αναμνήσεις που μας χάρισате. Δε θα σας ξεχάσουμε ποτέ. Είσατε για μας ένα πολύτιμο κομμάτι της ζωής μας (Αναστασία ΣΤ2)

